

כך ראה זאת גלן

אחרי שלוש שעות של חקירת שתי וערב דרמטית ביקש פרקליטו של גלן, שמואל שצ'ופק היציב, להכריז על הפסקה של כמה דקות, כדי לתת לעד להירגע. "אני בסדר, אני יכול להמשיך!" הבטיח גלן. היושב-ראש דחה את הבקשה, הציע לעד סיגריה כתחליף. אורי גלן סירב ל"קבלה".

השופטים

שלושה האנשים שישבו מול אורי גלן ושקלו את דבריו לא היו מעורר אחר. להיסף, קשה היה לתאר שלושה חוקרים שונים יחד תר.

מינויו של יוהר הררי היה מוצלח במידה בלתי-רגילה. חבר-הכנסת יליד הארץ, בן ה-45, ידוע לא רק כאיש ישר מאד, אלא גם כבעל נסיון מסוים בשטח דומה. כסגן נשיא בית-הדין הצבאי העליון, בדרגת סגן אלוף, התמחה בעניני שיפוט של חיילים. קודם לכן היה תובע כללי ויועץ משפטי עליון של הפיקוד העליון של ההגנה — תפקיד שכלל, אמנם בעיקר הוראות כיצד לזייף מסמכים של ההגנה ולהערים על ה"חוק".

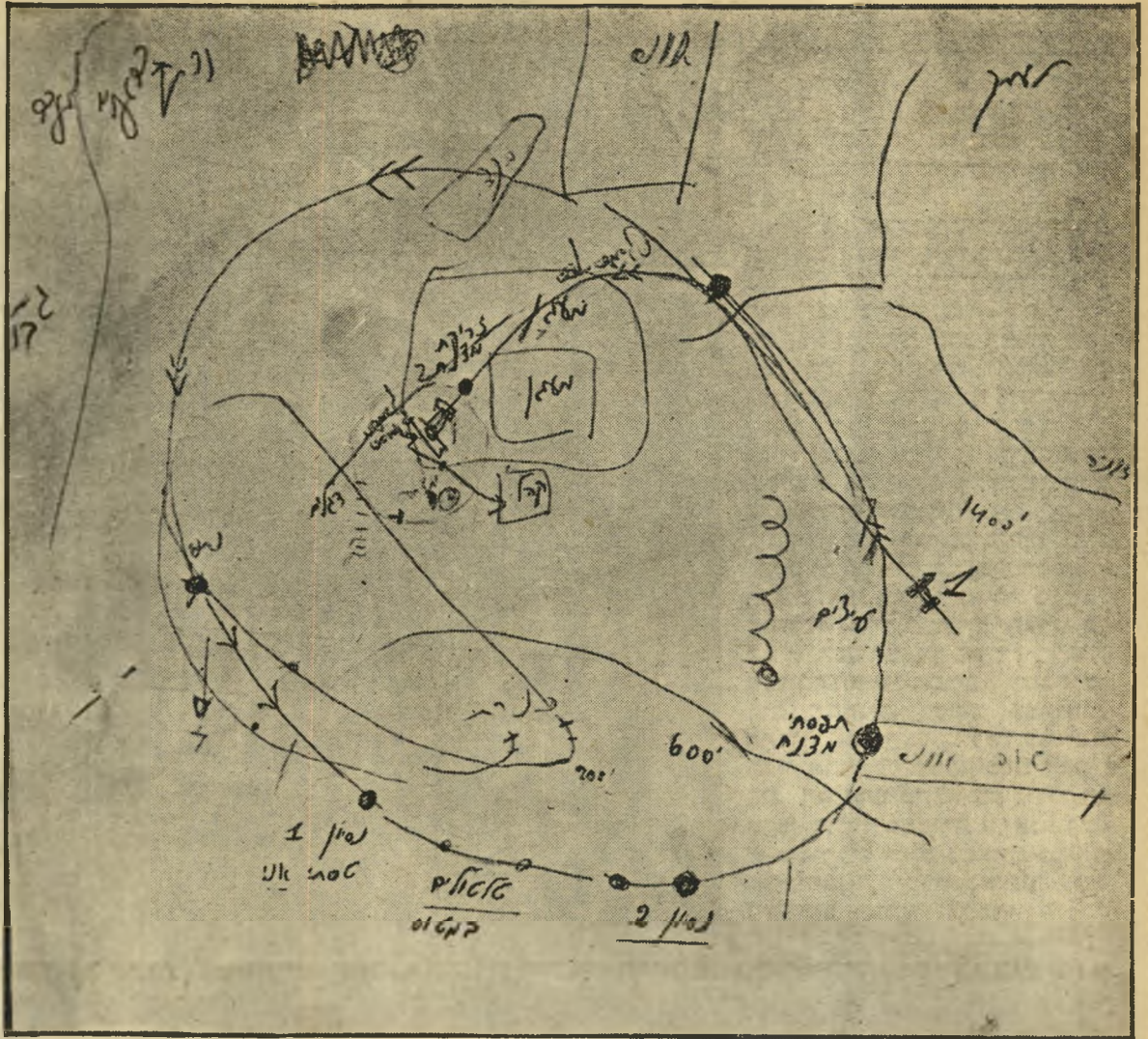
שונה לגמרי דמותו של האדם היחיד בוועדה שיש לו מושג בעניני תעופה — עמנואל צור.

עצם התמנותו של צור נתקבל על-ידי חיגי התעופה במורת-רוח נרגשת. צור אינו אהוד ביותר בחוגים אלה. הטייסים הראשוניים של ישראל, שהיו בחלקם הניכיו הארשיים, זוכרים כי בשעה שיצאו לקרבות מלחמת העצמאות עבר צור בחוף-לארץ, בתפידים של רכש אוירונים. פעם נשקפה לו לו סכנה של משפט צבאי, כשעתונאי בריטי פירסם פרטים על דרכי הרכש, אחרי שירחה עמו. המשפט לא הוגש כתוצאה מעצתו של פרקליט חיל-האוויר של אז — עורך-הדין שמואל שצ'ופק, כיום פרקליטם של אורי גלן וקלוב התעופה.

צור מעורב מאד בענין המשמש נושא ל"חקירה. ימים מעטים לפני האסון מינה את אורי גלן למדריך טייס. השיחה שהתנהלה אז הופיעה במקום בולט בחקירה — כשצור מדבר על עצמו בנוף שלישי. היתה זאת נרמה אישית מוזרה במקצת בחקירה מסוג זה.

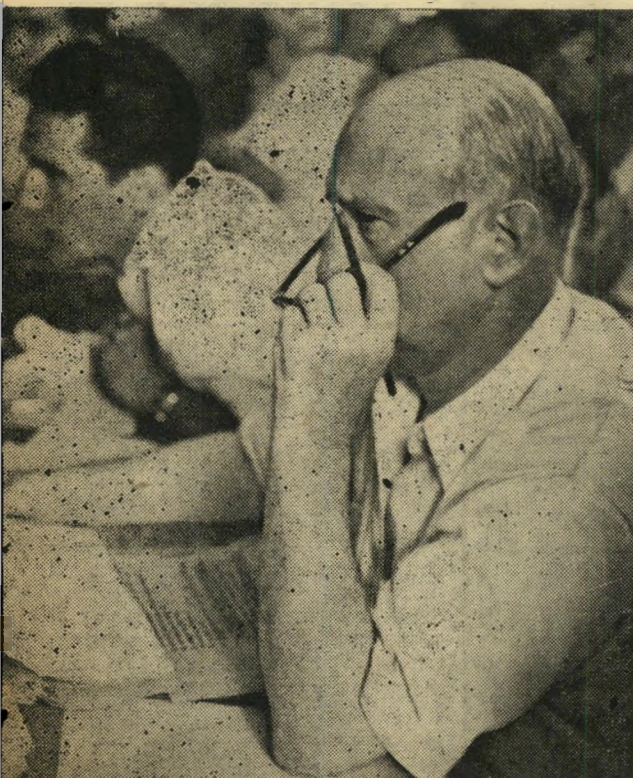
על צור, כמו על שני חבריו, רבצה אחר-יות כבדה מאד. אחרי שעבר ההלם הראשון של האסון, והרוחות התקררו מעט ויצאו מן המחנק של אוירת-הלינון, הזדקף תפקיד חשוב הרבה יותר מאשר חיפוש שיעור לע"זאול: כיצד לשפר את הבטחון האווירי, ל"חסל את תופעות ההונחה והרשלנות. מבלי לשסוך את התינוק האווירי יחד עם מי ה"אמבטיה".

כפי שאמר יצחק טבנקין, המנהיג הזקן של אחדות-העבודה לפני שבועיים (העולם הזה 876): "מטוסים זה דבר מסוכן. אך בלי מטוסים זה עוד יותר מסוכן!"

טייס. מימין, כאמצע, מסמן המספר 1 את הופעת המטוס לראשונה, בגובה של 1400 רגל (כמעט 500 מטר). אחרי כשלוש החטלה הראשונה, כשהי מצנח נתפס בכף-הנסע (הגדלים), עשה גלן את הנסיון הראשון (למטה, שמאל) לשחרר את המצנח. נח. המלים, טפתי אני. כאות דמיון כי לדבריו לא סטרוד שמעו כי אורי מסר את ההגה לו. אחרי טיולטולים במטוס כדי לשחרר את המצנח, עשה גלן את הנסיון השלישי, שהצליח (תפסתי מצנח). אולם מאותו רגע החלה סיפתי-המוות. קן הטיסה מגיע למעגן, עובר את המשק, מגיע למקום ההחלה (זריקת מצנח) אך לפתע פונה המטוס לעבר הקהל. כאן מסתיים הקו — כשרהייהקמל.

גלן — מוצג 1 א' — רשם יוהר הררי בפניה העליונה השמאלית של תרשים זה, אותו שירטט אורי גלן בשעת עדותו כדי להדגים את דבריו. המראה הוא זה שנתגלה לעיני הטייס בטוסו מצפון לדרום, מעד לים כנרת, לפני הגיעו לשרה הטכס. משמאל סימן את הגבול. מימין ולמעשה רשם את שני השדות שאותם לקח בחשבון, באופן שיגרתו, עוד בשעת הטיסה, כשדות אפשריים ל"נחיתת אונם. במרכז הציור משק-מעגן, מקום הי"קהל, האנדרטה והדגלים. ליד הדגלים, כמו אות טו לטיני, הסימן שנקבע כדי לאותת לטייס כי עדין להטיל את האיגרת. העיגולים הגדולים מסמנים את סיבוביו של הי"

מוכח לזינוק עוקב עורך-הדין שצ'ופק אחרי העדות.

במתחות נרגשת עקב הקהל, ברובו פעילי התעופה, אחרי כל מילה שנפלטת מפיו של אורי גלן, רבים מהם חניכיו.